

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 17. sierpnia 1916.

Treść: № 258. Rozporządzenie o środkach odwetu w zakresie przemysłowej ochrony prawnej.

258.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 16. sierpnia 1916, o środkach odwetu w zakresie przemysłowej ochrony prawnej.

Na zasadzie § 31. ustawy patentowej z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, i § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. października 1914, Dz. u. p. Nr. 289, o środkach odwetu w zakresie prawnym i gospodarczym z powodu wydarzeń wojennych, rozporządza się mocą prawa odwetu, jak następuje:

§ 1.

(1) Minister robót publicznych może na wniosek zarządzić w interesie publicznym ograniczenie i zniesienie patentów, praw używania towarowych wzorów i znaków, jakie przysługują obywatelom Francji i Wielkiej Brytanii. Może on w szczególności prawo używania takich praw przyznać innym osobom pod warunkami, które sam ustanowi.

(2) Zarządzenie można każdego czasu zmienić, albo cofnąć. Wchodzi ono w życie w tym dniu, w którym je wydano, jeżeli nie oznaczono żadnego innego czasu. Można mu dać moc wstecz obowiązującą. Jest ono skuteczne także przeciw prawnemu następcy tego uprawnionego (właściciela patentu, uprawnionego do używania towarowych wzorów albo znaków), przeciw któremu je wydano.

(3) Przeniesienie przyznanego prawa używania na inne osoby wymaga do swej ważności zgody Ministra robót publicznych. Zgoda ta nie jest potrzebna, jeżeli prawo używania zostaje przeniesione na zarząd wojskowy, albo państwowy lub z takiego zarządu na inne osoby.

(4) Roszczenia, wynikające z przyznania praw używania przeciw osobom, na rzecz których wydano zarządzenie, będą dochodzone przez zarząd państwowy w drodze sądowej.

(5) Kwoty pieniężne, jakie ma się świadczyć w myśl zarządzenia, należy wpłacać do kasy urzędu patentowego. Kwotami temi rozrządzi w drodze rozporządzenia Minister robót publicznych w porozumieniu z Ministrem skarbu.

§ 2.

(1) Minister robót publicznych może na wniosek zarządzić ograniczenie i zniesienie patentów, przysługujących obywatelom Rosji. Może on w szczególności przyznać prawo używania takich praw innym osobom pod warunkami, które sam ustanowi.

(2) Mają przytem zastosowanie postanowienia § 1., ustęp 2. do 5.

§ 3.

(1) Wniosek w myśl §§ 1. albo 2. należy odrzucić, jeżeli jest wykazane,

1. że w prawie uczestniczy jako współwłaściciel osoba, nienależąca do żadnego z państw nieprzyjacielskich, wymienionych w §§ 1. i 2., albo

2. że na tem prawie istnieje prawo używania, przyznane z wyłączeniem innych uprawnionych do używania pewnej osobie, która nie należy do żadnego z tych państw,

i że stosunek prawny (l. 1 i l. 2) zaistniał przed dniem, w którym nastąpił stan wojenny z odnośnym państwem (§ 8.).

(2) Istnienie prawa używania może być zgłoszone w Ministerstwie robót publicznych dla uwzględnienia go w razie rozstrzygnięcia o wniosku z §§ 1. albo 2.

§ 4.

(1) Minister robót publicznych może na wniosek zarządzić w interesie publicznym zniesienie praw używania, przysługujących co do patentów obywatelom Francji, Wielkiej Brytanii i Rosji.

(2) Zarządzenie wchodzi w życie w dniu, w którym je wydano, jeżeli nie oznaczono żadnego innego czasu. Można mu nadać moc wstecz obowiązującą.

§ 5.

Dla postępowania w sprawie wniosków z §§ 1., 2. i 4. postanawia się:

1. Wniosek należy podać na piśmie do Ministerstwa robót publicznych.

2. O ile wniosek nie pochodzi od zarządu wojskowego albo państwowego, podlega on należytości po 50 K od każdego prawa, przeciw któremu jest skierowany. Należytość ma być wpłacona do kasy urzędu patentowego.

3. Jeżeli Minister robót publicznych nie postanowi odrzucić wniosku bez wdrażania postępowania, to należy uprawnionemu doręczyć odpis wniosku i jego załączników dla wniesienia oświadczenia, dla którego należy ustanowić czasokres. Wnioskodawca ma dołączyć odpowiednią ilość odpisów wniosku i załączników. Jeżeli uprawniony niema mieszkania (siedziby) w państwie tutejszem, i nie jest także znany zastępca, mieszkający w państwie tutejszem, to można rozstrzygnąć o wniosku, nie słuchając uprawnionego.

4. Dla postępowania dowodowego mają moc obowiązującą postanowienia o postępowaniu dowodowym przy zaczepianiu patentów. Przeprowadzenie postępowania dowodowego można zlecić w całości lub w części urzędowi patentowemu. W tym razie ustanowi prezydent urzędu patentowego członka tego urzędu, który ma przeprowadzić postępowanie.

5. Trwanie urzędowych czasokresów będzie ustanawiane według swobodnego uznania.

6. Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 15. września 1914, Dz. u. p. Nr. 245, niema tu zastosowania.

7. Jeżeli ma się skutecznie doręczyć osobie, która nie przebywa w państwie tutejszem, albo której pobyt jest nieznan, to można zarządzić obwieszczenie istotnej treści załatwienia, które ma być doręczone w „Österreichisches Patentblatt.“ To obwieszczenie ma skutek doręczenia.

8. Postępowanie w sprawie wniosku o zniesienie prawa można z urzędu dalej prowadzić po cofnięciu wniosku.

9. Uczestniczącym nie przyznaje się kosztów postępowania i zastępstwa.

10. Wniosek i jego ostateczne załatwienie oraz przeniesienie przyznanego prawa używania należy zanotować w rejestrze (rejestr patentów, towarowych wzorów i znaków) i ogłosić w „Österreichisches Patentblatt“, a nadto o ile chodzi o prawa używania znaków towarowych, obwieścić w „Centralmarken-Anzeiger.“

§ 6.

(1) Udzielanie patentów obywatelom Francji, Wielkiej Brytanii, Włoch i Rosji zostaje odroczone. Zgłaszania patentów należy przyjmować od obywateli tych państw.

(2) Prezydent urzędu patentowego może zarządzić, że i o ile, pominiawszy postanowienie ustępu 1., należy przerwać postępowanie co do patentów zgłaszanych przez obywateli państw, wymienionych w ustępie 1., i co do innych spraw, zawisłych w Urzędzie patentowym, w których uczestniczą obywatele tych państw.

(3) Wpisywanie towarowych wzorów i znaków zostaje odroczone dla obywateli Francji, Wielkiej Brytanii, Włoch i Rosji. Podania o wpis towarowych wzorów i znaków należy przyjmować od obywateli tych państw.

(4) Postanowienia te nie mają zastosowania do zgłoszeń patentów, towarowych wzorów i znaków, w których uczestniczą jako współzgłaszający osoby, nienależące do żadnego z państw, wymienionych w ustępach 1. i 3., jeżeli stosunek prawny zaistniał przed dniem, w którym nastąpił stan wojenny z odnośnym państwem (§ 8.).

§ 7.

(1) Postanowienia tego rozporządzenia mają także zastosowanie do praw zgłoszeń, jakie obywatele odnośnych państw nieprzyjacielskich

przenieśli na obywateli innych państw albo na tutejszych poddanych po dniu, w którym nastąpił stan wojenny z odnośnym państwem (§ 8.).

(2) Moc obowiązująca postanowień tego rozporządzenia nie zostaje wykluczoną przez to, że dla zatajenia przynależności do państwa nieprzyjacielskiego zastawiono się obywatelem innego państwa albo poddanym państwa tutejszego.

§ 8.

Za dzień, w którym nastąpił stan wojenny, uważa się co do Rosyi 5. sierpnia 1914, co do Francyi i Wielkiej Brytanii 13. sierpnia 1914, a co do Włoch 24. maja 1915.

§ 9.

Z obywatelami wymienionych w tem rozporządzeniu państw nieprzyjacielskich stawia się na równi obywatele ich kolonii i posiadłości.

§ 10.

(1) Jeżeli nie zostanie dowiedziona inna przynależność państwowa, to uważa się pewną osobę za obywatela tego państwa, jego kolonii albo posiadłości, na których obszarze ma ona swoje miejsce zamieszkania.

(2) Osoby prawnicze i spółki stawia się na równi z obywatelami tego państwa, jego kolonii

albo posiadłości, na których obszarze mają swoją siedzibę.

(3) O ile chodzi o prawa, wymienione w §§ 1., 2. i 4., to z obywatelami Francyi, Wielkiej Brytanii i Rosyi stoją na równi te przedsiębiorstwa albo filie przedsiębiorstw, czynne na obszarze mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia, które z tych państw, ich kolonii albo posiadłości są kierowane lub nadzorowane albo których przychody należy tam odsyłać w całości lub w części, albo których kapitał w całości lub w części należy do obywateli tych państw, ich kolonii albo posiadłości, bez względu na to, gdzie ci obywatele mają swoje miejsce zamieszkania.

§ 11.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister robót publicznych jest upoważniony do uchylenia go w całości lub w części.

Stürgkh wlr.

Georgi wlr.

Forster wlr.

Truka wlr.

Morawski wlr.

Hohenlohe wlr.

Hochenburger wlr.

Hussarek wlr.

Zenker wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

